

Nr 52.

Godkänd av första kammaren den 18 mars 1931.

Godkänd av andra kammaren den 20 mars 1931.

Riksdagens skrivelse till Konungen om införande i förordningen angående expeditionslösen av bestämmelse, att protokoll över borgerlig vigselförrättning icke behöver lösas av kontrahenterna.

(Första kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 1.)

(Andra kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 3.)

Till Konungen.

I en inom första kammaren väckt motion har framställning gjorts, att riksdagen ville besluta sådant förtydligande av § 12 i förordningen angående expeditionslösen, att till där uppräknade fall, för vilka ej någon är skyldig utlösa myndighets protokoll, tillägges »borgerlig vigselförrättning».

Frågan huruvida personer, som ingått borgerlig vigsel, äro skyldiga att medelst lösen- och stämpelavgift lösa protokoll över vigselförrättningen har, såsom det framgår av en utav motionären anordnad och till vederbörande utskott överlämnad enquête, besvarats olika. Sålunda hava 62 magistrater ansett sådan skyldighet föreligga, 16 magistrater hava ansett dylik skyldighet icke föreligga, varjämte 7 förklarar sig tveksamma. Även eljest äro enligt vad riksdagen har sig bekant meningarna delade i denna fråga.

Oavsett vilken mening man må hava i själva sakfrågan, synes det riksdagen vara ett otillfredsställande förhållande, att, på sätt nyss nämnts, praxis i förevarande avseende utvecklat sig olika. För åstadkommande av enhetlighet i förfarandet synes därför påkallat, att åtgärder vidtagas, för att hithörande författningsföreskrifter förtydligas.

Beträffande själva sakfrågan har motionären framhållit såsom sin åsikt, att någon avgift för protokollslösen vid den borgerliga vigseln ej bör förekomma. Enligt riksdagens mening är det för vigselkontra-

terna i allmänhet utan större praktisk betydelse, att de innehava utdrag eller avskrift av det över vigselförrättningen förda protokoll, då vederbörande pastorsämbete genom vigselförrättaren underrättas om den borgerliga vigseln och kontrahenterna således genom ett vanligt prästbetyg kunna styrka, att de äro med varandra gifta. Den skyldighet, dessa enligt nu gällande bestämmelser må hava att lösa protokollsutdrag över förrättningen, bör fördenskull undanröjas. För vidtagande av en sådan åtgärd talar ock den omständigheten, att någon liknande kostnad vid kyrklig vigsel icke ifrågakommer.

Emellertid bör givetvis rättigheten att lösa protokollsutdrag över vigselförrättningen bibehållas. Att de kontrahenter, som vilja begagna sig av en dylik rättighet, få vidkännas någon kostnad för utbekommandet av en sådan handling synes rimligt.

På grund av det anförda får riksdagen anhålla, det Eders Kungl. Maj:t täcktes vidtaga åtgärder i syfte att vid borgerlig vigsel utlösandet av utdrag eller avskrift av protokoll över vigselförrättningen ej må av vederbörande myndighet påfordras.

Stockholm den 20 mars 1931.

Med undersätlig vörndnad.